

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 ianuarie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.568 din 6 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) și ale art. 44 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	2-3			
Decizia nr. 1.571 din 6 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor	4-5	53.		
Decizia nr. 1.572 din 6 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă	5-6			
Decizia nr. 1.573 din 6 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	7-8	90.		
Decizia nr. 1.633 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile				
			administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	8-10
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
			— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (096) „Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153”, precum și ale „Deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal”	11-14
			— Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru modificarea anexelor nr. 2 și 6 la Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.384/2011 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2011 — 14 mai 2012	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.568**

din 6 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) și ale art. 44 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de reclamantul Roman Călin Gheorghe în Dosarul nr. 5.829/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului nr. 1.133D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate. Acesta precizează că, ulterior invocării excepției, Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor a fost republicată, iar textele au fost renumerotate, astfel că dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. d) se regăsesc, în prezent, la art. 14 alin. (1) lit. d), iar cele ale art. 46 alin. (1) lit. a) la art. 44 alin. (1) lit. a), acestea din urmă având o redactare ușor modificată, soluția juridică de principiu fiind, însă, păstrată. Pe fondul excepției, susține că jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.220 din 18 decembrie 2007 sau Decizia nr. 803 din 19 mai 2009, se impune a fi menținută, de vreme ce nu au intervenit elemente noi față de cele examinate deja de instanța de contencios constituțional, astfel că solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. În concluzie arată că măsurile legale criticate de autorul excepției, referitoare la suspendarea dreptului de port și folosire a armei, reprezintă o soluție de reglementare a folosinței unor bunuri cu regim special, iar restrângerea impusă de lege este justificată și rezonabilă sub aspectul condițiilor cuprinse la art. 53 din Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.829/111/2010, **Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**, excepție ridicată de reclamantul Roman Călin Gheorghe într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect o acțiune în anulare a unei dispoziții prin care autoritatea competentă a dispus suspendarea dreptului său de port și folosire a armelor de foc și a munițiilor aferente acestora.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prezumția de nevinovăție, consacrată de art. 23 alin. (11) din Constituție, și împiedică exercitarea dreptului de proprietate,

garantat și ocrotit de Legea fundamentală prin art. 44 alin. (1), (2) și (8). Astfel, acesta arată că, prin decizia unui organ administrativ și în lipsa unei condamnări definitive, este privat de propriile bunuri, lăsându-i-se doar dreptul la dispoziție asupra armei personale, nu și cel de uz și folosință. Mai mult, pe perioada suspendării dreptului de port și folosire a armei, proprietarul acesteia este obligat să o depoziteze la un armurier autorizat, contra unei sume de bani plătite lunar, ceea ce reprezintă o altă atingere adusă dreptului de proprietate, fiind supus unei obligații „la plata echivalentului pecuniar al unei sancțiuni patrimoniale”. Se mai arată că „efectul și scopul” măsurii de suspendare este doar unul de „șicanare”, de împiedicare a exercițiului dreptului de proprietate și că Legea nr. 295/2004 are caracter arbitrar, din moment ce suspendarea dreptului de port și folosință a armelor e prevăzută doar la anumite tipuri de infracțiuni, iar la altele, la care poate s-ar preta o asemenea măsură, cum ar fi infracțiunile prevăzute de art. 328, 329, 324, 323, 3021, 3022, 282—285, 272—277, 246—263, nu e prevăzută o asemenea măsură.

Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile de lege criticate nu încalcă principiul prezumției de nevinovăție, deoarece nu operează în sensul prestabilirii unei vinovății, ci instituie o măsură administrativă, cu caracter temporar și preventiv, pe deplin justificată în contextul reglementat de legea criticată. Această măsură administrativă nu aduce atingere nici dreptului de proprietate, drept al cărui exercițiu poate fi, de altfel, restrâns prin lege.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că aceste prevederi legale nu operează în sensul prestabilirii unei vinovății, ci instituie o măsură administrativă, cu caracter temporar și preventiv, pe deplin justificată în contextul reglementat de legea criticată. Textele de lege atacate nu aduc atingere nici dreptului de proprietate privată, astfel cum este definit de art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, în sensul că acesta poate fi supus unor restrângeri în limitele prevăzute de art. 53 din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării excepției, prevederile art. 46 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 30 iunie 2004, astfel cum au fost modificate prin dispozițiile art. 1 pct. 20, respectiv pct. 46 din Legea nr. 117/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 27 iunie 2011. Ulterior invocării prezentei excepții, Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 17 noiembrie 2011, textelor legale dându-li-se o nouă numerotare. Ca atare, soluția legislativă cuprinsă în art. 15 alin. (1) lit. d) se regăsește, în prezent, la art. 14 alin. (1) lit. d), având aceeași redactare, iar cea cuprinsă la art. 46 alin. (1) lit. a) se regăsește la art. 44 alin. (1) lit. a), text care păstrează soluția juridică de principiu, vizată de autorul excepției. În consecință, prin prezenta decizie, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) și ale art. 44 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, care au următorul cuprins:

— Art. 14 alin. (1) lit. d): „(1) *Autorizația de procurare a armelor letale se acordă persoanelor prevăzute la art. 13 alin. (2)–(5), dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:* (...)

d) nu sunt învinuite sau inculpate în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție, potrivit legislației în vigoare;”;

— Art. 44 alin. (1) lit. a): „(1) *Suspendarea dreptului de port și folosire a armelor letale se dispune de către organele competente în următoarele situații:*

a) titularul dreptului nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 14 alin. (1) lit. d).”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11) care consacră principiul prezumției de nevinovăție și ale art. 44 alin. (1), (2) și (8) referitor la dreptul de proprietate și, respectiv, la interdicția confiscării averii dobândite licit și la prezumția de liceitate a dobândirii averii. Sunt invocate, de asemenea, prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind prezumția de nevinovăție, precum și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.220 din 18 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2008, a reținut, în ceea ce privește pretinsa nesocotire a principiului prezumției de nevinovăție, că această critică este neîntemeiată, deoarece textele de lege examinate nu operează în sensul prestabilirii unei vinovății, ci instituie o măsură administrativă, cu caracter temporar și preventiv, pe deplin justificată în contextul reglementat de legea criticată. Cu referire la același aspect, Curtea a mai reținut, de asemenea, prin Decizia nr. 803 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009, că prin textele de lege care formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu se instituie măsuri de natură penală care să pună în discuție principiul prezumției de nevinovăție sau normele prin care se asigură libertatea individuală. Refuzul de

autorizare a procurării de arme letale în condițiile stabilite de legiuitor, potrivit art. 14 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004, nu produce vreun efect asupra desfășurării procesului penal în care este implicată persoana care a solicitat autorizația și nici nu îi restrânge aceștia în vreun fel libertatea, ci reprezintă o măsură administrativă cu caracter preventiv, justificată de pericolul potențial pe care îl reprezintă deținerea de arme letale de către persoane puse sub învinuire pentru infracțiuni din categoria celor enumerate în textul de lege analizat.

Neintervenind elemente noi față de cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie, atât considerentele, cât și soluția pronunțată prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în această cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 44 alin. (1), (2) și (8) din Constituție, Curtea constată că este neîntemeiată. În conformitate cu art. 44 alin. (1), conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Așadar, dreptul de proprietate nu este un drept absolut, astfel că legiuitorul este pe deplin competent să stabilească condițiile exercitării atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Astfel a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de pildă Decizia nr. 324 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 19 mai 2010.

În contextul dispozițiilor criticate din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, măsura de suspendare a dreptului de deținere a armelor, precum și obligația titularului de a face dovada faptului că a depus armele la un armurier autorizat, cu excepția situației în care armele se ridică de către organele de poliție, sunt pe deplin justificate, având în vedere că titularul are calitatea de învinuit sau inculpat în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție. Pericolul social ce caracterizează faptele penale săvârșite cu intenție de către titularul armei îndreptătesc legiuitorul să instituie măsuri de ocrotire a interesului general al societății, constând în suspendarea dreptului de deținere a armei pe durata urmăririi penale sau, după caz, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. În plus, una dintre condițiile necesare pentru acordarea autorizației de deținere a armei este, potrivit art. 14 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004, tocmai lipsa calității de învinuit sau inculpat a solicitantului autorizației, ceea ce prezumă încrederea pe care legiuitorul o acordă acestuia. Or, modificarea situației solicitantului, în considerarea căreia i-a fost acordată inițial autorizația de deținere a armei, atrage, în mod simetric și rezonabil, retragerea temporară a respectivei autorizații. Totodată, contrar afirmațiilor autorului excepției, măsura în cauză nu echivalează cu o confiscare a bunurilor ce constituie averea persoanei, prezumată, potrivit art. 44 alin. (8) din Constituție, a fi dobândită licit, ci are, mai curând, caracterul unei măsuri de siguranță, impusă de imperativele protecției interesului general al societății.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) și ale art. 44 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de reclamantul Roman Călin Gheorghe în Dosarul nr. 5.829/111/2010 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.571

din 6 decembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. h)
din Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, excepție ridicată de Societatea Comercială Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 4.501/280/2011 al Judecătoriai Pitești — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.143D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.501/280/2011, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială Bancpost — S.A. într-un litigiu având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor art. 126 alin. (1) și (5) din Constituție, în măsura în care se interpretează că inspectorii Oficiului pentru Protecția Consumatorului pot aprecia cu privire la nerespectarea unor clauze contractuale.

Judecătoria Pitești — Secția civilă consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră excepția inadmisibilă, întrucât controlul de constituționalitate nu vizează hotărârile Guvernului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl reprezintă art. 3 alin. (1) lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 30 august 2010.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*” [...], iar potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță [...]*”.

Astfel, hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, acestea putând fi atacate numai pe calea contenciosului administrativ.

Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța judecătorească trebuia să respingă excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională. Întrucât instanța de judecată nu s-a conformat acestor dispoziții legale, urmează ca excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi să fie respinsă ca inadmisibilă de către Curtea Constituțională.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, excepție ridicată de Societatea Comercială Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 4.501/280/2011 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.572

din 6 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriela Dumitru în Dosarul nr. 8.538/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.147D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Cătălin Lascu a transmis note scrise prin care, invocând Deciziile Curții Constituționale nr. 746/2007 și nr. 244/2002, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care invocă

jurisprudența în materie a Curții Constituționale și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.538/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Gabriela Dumitru într-o cauză având ca obiect acordarea unor cheltuieli de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece, prin instituirea unor reguli speciale discriminatorii, îi situează pe judecători „mai presus de lege”. În același timp, prevederile legale criticate determină aplicarea unui tratament juridic discriminatoriu, având în vedere că, prin art. 244¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, se reglementează posibilitatea ca anumite încheieri să poată fi atacate separat cu recurs.

De asemenea, faptul că încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai o dată cu fondul reprezintă o îngrădire a liberului acces la justiție, care, în opinia autorului excepției, presupune accesul la toate instanțele judecătorești și la toate căile de atac.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut de Curtea Constituțională în deciziile nr. 1.502/2010, nr. 1.317/2008, nr. 971/2009 și nr. 672/2009, în sensul că prevederile art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părții Cătălin Lascu, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai o dată cu fondul.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă s-a pronunțat în repetate rânduri, spre exemplu, prin Decizia nr. 244 din 17 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 15 octombrie 2002, Decizia nr. 1.070 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007, Decizia nr. 544 din 9 aprilie 2009, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009, și Decizia nr. 1.191 din 30 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 27 octombrie 2010.

Cu acele prilejuri, instanța de contencios constituțional a reținut, în esență, că recuzarea nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură simplă și operativă, integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecării, iar nu împiedicarea accesului la justiție.

Totodată, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate instanțele judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care, în considerarea unor situații speciale, poate institui reguli speciale.

De asemenea, Curtea a constatat că reglementarea actuală din Codul de procedură civilă nu lipsește partea interesată de dreptul de a ataca încheierea prin care s-a respins recuzarea, iar faptul că exercițiul acestui drept este corelat cu contestarea fondului cauzei nu reprezintă un impediment real, sub raport constituțional, al exercițiului unei căi de atac. Prin instituirea acestei proceduri, legiuitorul a urmărit — și este o rațiune suficientă — să restrângă posibilitatea de tergiversare prin exercitarea abuzivă a unei atare căi de atac și să realizeze un spor de celeritate în soluționarea cauzelor.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor din Constituție privind egalitatea în drepturi, Curtea a constatat că, prin prevederile legale deduse controlului de constituționalitate, legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriela Dumitru în Dosarul nr. 8.538/299/2009 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.573

din 6 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Petru Bucur Volk în Dosarul nr. 43.732/299/2010 al Judecătoriei Sectorului 1 București, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.162D/2011.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind partea Asociația de Proprietari Intrarea Victor Eftimiu nr. 9, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, întrucât în procesele dintre proprietari și asociația de proprietari, aceasta din urmă este scutită de plata taxelor judiciare de timbru.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 43.732/299/2010, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Petru Bucur Volk într-un litigiu având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 contravin art. 21 alin. (3) din Constituție, „datorită nesimetriei evidente și profund inechitabilă care apare într-un proces cum este și cel din cauza de față”, întrucât în cauzele în care asociația de proprietari este reclamantă, aceasta este scutită de plata taxelor judiciare de timbru pentru acțiunile având ca obiect pretenții financiare formulate împotriva proprietarilor, pe când în procesele cu asociația în care proprietarii au calitatea de reclamant, aceștia din urmă nu sunt scutiți de plata taxelor judiciare de timbru.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră excepția neîntemeiată, arătând că prevederile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 reprezintă o facilitate fiscală acordată asociațiilor de proprietari numai cu privire la acțiunile ce decurg din neplata cotelor de contribuție la cheltuielile asociației.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, având următoarea redactare:

„(2) *Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală.

Astfel, prin Decizia nr. 196 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 20 martie 2009, Curtea a constatat că pretinsa încălcare a art. 21 din Constituție prin textul art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 este dedusă prin raportarea la o ipoteză greșită. Curtea a reținut că dreptul de acces liber la justiție al proprietarului unui apartament și/sau al spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, din cadrul unei clădiri, nu poate fi îngrădit printr-un text ce privește scutirea de la plata taxei de timbru a asociațiilor de proprietari. De altfel, Curtea, în jurisprudența sa (Decizia nr. 727 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 27 iulie 2010), a statuat că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale*

bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege”, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Petru Bucur Volk în Dosarul nr. 43.732/299/2010 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.633

din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

măsuri adiacente, excepție invocată de Stern Andrei Irimie în Dosarul nr. 7.599/108/2010 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.198D/2011.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 13 decembrie 2011 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 20 decembrie 2011.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 1.088 din 4 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.599/108/2010, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu**

caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție invocată de Stern Andrei Irimie într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind obligarea Ministerului Finanțelor Publice de a aloca Direcției pentru acordarea despăgubirilor în numerar, din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, suma de 147.482 lei, reprezentând contravaloarea despăgubirilor convenite autorului excepției, în temeiul titlului VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat retroactivează, întrucât se aplică unei cauze aflate pe rolul instanței de judecată încă înainte de intrarea sa în vigoare. Pe de altă parte, în opinia autorului excepției, sunt încălcate și dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât principiul egalității în drepturi impune aceeași conduită în fața legii și din partea autorităților statului, respectiv a Ministerului Finanțelor Publice, în executarea obligațiilor corelative drepturilor de creanță asupra statului român.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat vizează interesul general public și se referă la situații de urgență, ce nu pot fi amânate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, apreciind că acestea urmăresc un scop legitim — menținerea echilibrului bugetar — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — valorificarea titlurilor de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, pentru o perioadă de 2 ani, doar prin conversia acestora în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”, sau primirea titlurilor de plată după expirarea perioadei de suspendare, în cazul persoanelor care nu optează pentru conversie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, dispoziții ce au următorul conținut: „(1) *Pe o perioadă de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă emiterea titlurilor de plată prevăzute în titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Pe perioada de suspendare prevăzută la alin. (1), valorificarea titlurilor de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor se va face doar prin conversia lor în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”, corespunzător sumei pentru care s-a formulat opțiunea.*

(3) *Persoanele care, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au optat pentru acordarea titlurilor de plată, dar acestea nu au fost emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, pot opta pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”. Persoanele care nu optează pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea” vor primi titluri de plată după expirarea perioadei de suspendare prevăzute la alin. (1), potrivit procedurii stabilite prin titlul VII din Legea nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare.”*

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, cu excepția celei penale sau contravenționale mai favorabile și în art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Examinând excepția, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit textului de lege criticat, emiterea titlurilor de plată prevăzute în titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, se suspendă pentru o perioadă de 2 ani de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență criticate, timp în care valorificarea titlurilor de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor se va face doar prin conversia lor în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”, corespunzător sumei pentru care s-a formulat opțiunea.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale criticate, persoanele care, până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, au optat pentru acordarea titlurilor de plată, dar acestea nu au fost emise de Autoritatea Națională pentru Restituirea

Proprietăților, pot opta pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”, iar persoanele care nu optează pentru această operațiune vor primi titluri de plată după expirarea perioadei de suspendare, potrivit procedurii stabilite prin titlul VII din Legea nr. 247/2005.

Curtea nu poate reține susținerea privind încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, dat fiind faptul că dispozițiile criticate sunt norme de procedură, de imediată aplicare, cu efecte pentru viitor și nu pentru trecut. De altfel, aplicarea pentru viitor rezultă din conținutul normativ al reglementării, legiuitorul stipulând că emiterea titlurilor de plată prevăzute în titlul VII din Legea nr. 247/2005 se suspendă pentru o perioadă de 2 ani de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență criticate.

În ceea ce privește susținerea privind încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, întrucât, în opinia autorului excepției, statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, are o conduită diferită față de cea a persoanelor fizice, în materia executării obligațiilor corelative drepturilor de creanță, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Așa cum a reținut Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 69 din 16 martie 1994, sau Decizia nr. 876 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 632 din 5 septembrie 2011, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții deosebite pentru situații diferite.

În prezenta cauză, Curtea reține că adoptarea actului normativ criticat a fost determinată de circumstanțe excepționale, legate de stabilitatea economică a statului român, urmărindu-se promovarea unor măsuri care să împiedice imposibilitatea menținerii echilibrului bugetar, așa cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010.

Prin urmare, soluția legislativă criticată reprezintă o normă temporară, care nu aduce atingere înseși substanței dreptului la valorificarea titlurilor de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, obligația statului urmând a se executa după expirarea perioadei de suspendare de 2 ani. În aceste condiții, Curtea reține că aceste circumstanțe speciale reclamă cu evidență o diferență de tratament juridic.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, statuând că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (a se vedea hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și, respectiv, 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 35, 38 și 40, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Larkos împotriva Cipru*, paragraful 29, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24). Totodată, în conformitate cu jurisprudența aceleiași instanțe, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile din 23 iulie 1968, 28 mai 1985 și, respectiv, 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție invocată de Stern Andrei Irimie în Dosarul nr. 7.599/108/2010 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

**pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (096)
„Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării
în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7)
din Codul fiscal în cazul persoanelor impozabile, înregistrate
în scopuri de TVA conform art. 153”, precum și ale
„Deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA,
în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal”**

În temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului (096) „Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153”, cod: 14.13.01.10.12, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Instrucțiunile de completare a formularului menționat la art. 1 sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă modelul și conținutul „Deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal”, cod: 14.13.02.60/096, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de arhivare ale formularelor menționate la art. 1 și 3 sunt prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 5. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar referirile la Codul de procedură fiscală reprezintă trimiteri la Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 13/2011 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (096) „Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care în cursul unui an calendaristic nu depășesc plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2011.

Art. 9. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 20 ianuarie 2012.
Nr. 53.

096 Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal 759	Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art.152 alin.(7) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art.153	 Agenția Națională de Administrare Fiscală
---	--	--

I. DATE DE IDENTIFICARE A PERSOANEI IMPOZABILE											
DENUMIRE / NUME, PRENUME											
COD DE IDENTIFICARE FISCALĂ						RO					
DOMICILIUL FISCAL DIN ROMÂNIA											
JUDEȚ			SECTOR			LOCALITATE					
STRADA						NR.		BLOC		SC.	
ET.		AP.		COD POSTAL				TELEFON			
FAX				E-MAIL							

II. Reprezentare prin împuternicit											
Nr. act împuternicire ..... Data											
Nume, prenume/Denumire											
Cod de identificare fiscală											

III. Cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz, recalculată potrivit dispozițiilor art.152 din Codul fiscal											lei
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----

IV. Cifra de afaceri obținută în anul în curs, calculată proporțional cu perioada scursă de la începutul anului											lei
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----

V. În temeiul dispozițiilor art.152 alin.(7) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, solicit scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA.											
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete											
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Numele persoanei care face declarația						Ștampila					
Funcția											
Semnătura											

Se completează de personalul organului fiscal											
Organ fiscal											
Număr înregistrare				Data înregistrare							
Numele persoanei care a verificat											

Cod:14.13.01.10.12

Instrucțiuni de completare a formularului (096) „Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153”

Formularul (096) „Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153” se completează de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care nu au depășit plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1) sau, după caz, plafonul determinat conform art. 152 alin. (5) din Codul fiscal în cursul anului calendaristic precedent și nici plafonul de scutire pentru anul în curs, calculat proporțional cu perioada scursă de la începutul anului, și care doresc să fie scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de taxă pe valoarea adăugată.

Formularul (096) „Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153” se depune la organul fiscal competent, în termenul prevăzut de lege.

Formularul se completează în două exemplare, înscriindu-se cu majuscule, citeț și corect, toate datele prevăzute:

— un exemplar, semnat și ștampilat conform legii, se depune la unitatea fiscală, direct la registratură, sau la poștă, prin scrisoare recomandată;

— un exemplar se păstrează de către persoana impozabilă.

Completarea formularului se face astfel:

Secțiunea I „Date de identificare a persoanei impozabile”

Caseta „Denumire/Nume, prenume” se completează cu denumirea persoanei juridice, a asociației sau a entității fără personalitate juridică ori cu numele și prenumele persoanei fizice, după caz.

Caseta „Cod de identificare fiscală” se completează cu codul de înregistrare în scopuri de TVA înscris în certificatul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile care are obligația de a depune decontul de taxă pe valoarea adăugată.

Înscrierea cifrelor în casetă se face cu aliniere la dreapta.

Caseta „Domiciliul fiscal din România” se completează cu datele privind adresa domiciliului fiscal (sediul social, sediul sau domiciliul fiscal, după caz) al persoanei impozabile.

Secțiunea II „Reprezentare prin împuternicit” se completează de către împuternicitul desemnat potrivit art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se înscriu numărul și data cu care împuternicitul a înregistrat actul de împuternicire, în formă autentică și în condițiile prevăzute de lege, la organul fiscal.

Caseta „Nume, prenume/Denumire” se completează cu datele privind numele și prenumele sau denumirea împuternicitului.

Caseta „Cod de identificare fiscală” se completează cu codul de identificare fiscală atribuit împuternicitului.

Secțiunea III se completează cu cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz, recalculată de către contribuabil, potrivit prevederilor art. 152 alin. (2) sau (5), după caz, din Codul fiscal.

Cifra de afaceri se calculează în lei, pe baza informațiilor din jurnalele pentru vânzări aferente operațiunilor efectuate în cursul anului calendaristic precedent celui în care se depune declarația de mențiuni.

Secțiunea IV se completează cu cifra de afaceri obținută în anul în curs, calculată proporțional cu perioada scursă de la începutul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

Unitatea fiscală .....
 Nr. .... / .....

Adresa: .....
 Tel.: .....
 Fax: .....
 E-mail: .....

DECIZIE

privind anularea înregistrării în scopuri de TVA în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal

Către:

Denumirea/Numele și prenumele .....
 Domiciliul fiscal: .....
 Localitatea ..... str. .... nr. ...., bl. ...., ap. ...., et. ...., județul/sectorul .....
 Codul de identificare fiscală .....

În baza prevederilor art. 152 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal a fost anulată, ca urmare a solicitării dumneavoastră înregistrate la organul fiscal sub nr. .... din data .....

Anularea va fi valabilă de la data comunicării prezentei decizii.

Vă înștiințăm, totodată, că la data anulării înregistrării în scopuri de TVA se anulează și Certificatul de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată seria ..... nr. ....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării, potrivit art. 207 alin. (1) din același act normativ.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele .....

Semnătura și ștampila unității .....

Nr.de înregistrare ca operator de date cu caracter personal .....

Cod 14.13.02.60/096

www.anaf.ro

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de arhivare a formularului (096) „Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153”

1. Denumire: „Declarație de mențiuni privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153” (096)

2. Cod 14.13.01.10.12

3. Format: A4/t1

4. Caracteristici de tipărire: — pe o singură față;
 — se poate utiliza echipament informatic pentru editare.

5. U.M.: set (o filă)

6. Se difuzează: gratuit.

7. Se utilizează: pentru anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul persoanelor impozabile, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care nu au depășit

plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1) sau, după caz, plafonul determinat conform art. 152 alin. (5) din Codul fiscal în cursul anului calendaristic precedent și nici plafonul de scutire pentru anul în curs, calculat proporțional cu perioada scursă de la începutul anului, și care doresc să fie scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de taxă pe valoarea adăugată.

8. Se întocmește: — în două exemplare;
 — de persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA sau de împuternicitul/reprezentantul legal.

9. Circulă: — originalul la organul fiscal;
 — copia la contribuabil.

10. Se arhivează: la dosarul fiscal al contribuabilului.

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de arhivare a „Deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal”

1. Denumire: „Decizie privind anularea înregistrării în scopuri de TVA în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal”

2. Cod: 14.13.02.60/096

3. Format: A4/t1

4. Caracteristici de tipărire: — pe o singură față;
 — se utilizează echipament informatic pentru editare.

5. U.M.: set (două file)

6. Se difuzează: gratuit.

7. Se utilizează: pentru anularea înregistrării în scopuri de TVA în condițiile art. 152 alin. (7) din Codul fiscal.

8. Se întocmește: — în două exemplare;
 — de organul fiscal competent.

9. Circulă: — originalul la contribuabil;
 — copia la organul fiscal.

10. Se arhivează: la dosarul fiscal al contribuabilului.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea anexelor nr. 2 și 6 la Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.384/2011 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2011 — 14 mai 2012**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 184.549/DA din 18 ianuarie 2012 al Direcției păduri și dezvoltare forestieră, în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) lit. f) și alin. (4) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 2 și 6 la Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.384/2011 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânătoare 15 mai 2011 — 14 mai 2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 și 333 bis din 13 mai 2011, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Pozițiile nr. 869, 874, 1117, 1141, 1456, 1465 și „TOTAL ȚARĂ” din anexa nr. 2 vor avea cuprinsul prevăzut în anexa nr. 1.

2. Pozițiile nr. 1606—1608, 1648 și „TOTAL ȚARĂ” din anexa nr. 6 vor avea cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și pădurilor,
Cristian Apostol,
secretar de stat

București, 20 ianuarie 2012.
Nr. 90.

ANEXA Nr. 1

Nr. crt.	Jud.	Gestionari	Fond cinegetic		Cote de recoltă aprobate la [buc.]:			
			Nr.	Denumire	Mistreț	Iepure	Fazan	Potârniche
0	1	2	3	4	5	6	7	8
869	CT	AVPS Califarul Alb	18	Crucea	10	30	75	10
...	...	...	...	...	...	...	...	...
874	CT	Total județul Constanța			354	3150	1250	590
...	...	...	...	...	...	...	...	...
1117	GR	DS Giurgiu	20	Albele	20	100	280	50
...	...	...	...	...	...	...	...	...
1141	GR	Total județul Giurgiu			274	3810	1955	1405
...	...	...	...	...	...	...	...	...
1456	IF	AVPS Califarul Alb	21	Domnești	0	70	200	70
...	...	...	...	...	...	...	...	...
1465	IF	Total județul Ilfov			180	1725	1440	695
...	...	...	...	...	...	...	...	...
TOTAL ȚARĂ					19371	123321	75457	29247

Nr. crt.	Jud.	Gestionari	Fond cinegetic		Cote de recoltă aprobate la [buc]:											
			Nr.	Denumire	Marmotă	lepure de vizuină	Viezure	Vulpe	Câine enot	Şacal	Jder de copac	Jder de piatră	Dihor comun	Nevăstuiică	Hermelină	Bizam
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1606	MS	AVPS Valea Gurghiului	38	Tireu	0	0	0	16	0	0	0	0	0	0	0	0
1607	MS	AVPS Valea Gurghiului	39	Caşva	0	0	0	17	0	0	0	1	0	0	0	1
1608	MS	AVPS Valea Gurghiului	41	Sirod	0	0	1	25	0	0	1	1	1	0	0	0
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
1648	Total judeţul Mureş				0	0	80	2247	0	0	27	38	305	289	319	647
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
TOTAL ŢARĂ					4	0	2656	34521	100	3158	1026	431	3457	3275	724	4405

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” Bucureşti
 şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 şi 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 594234